

Publicerad 2014-11-08 15:01 av Carl Vincent Joachim Lindström

En dröm

detta minns jag
vi borrar ett hål i våra skallar
blodet rinner ner inte ut
ner i våra magar
och in i våra tarmar
vi kräks ut våra tarmar
men de ser inte ut som tarmar
de ser ut som svarta mjuka kablar
tanklöst hopsamlade på golvet
och jag bär upp mina svarta tarmar
i famnen som en korg
och försöker trösta dem
visa lite omtanke lite ömhet
och i våra skallar finns ett hål
där livet tycks gå in och passera
sedan minns jag inte mer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl Vincent Joachim Lindström med Poeter.se id #48587 innehar upphovsrätten